

Opaky

Chybíš mi, ani nevíš jak,
už dávno se nevidáme,
už na svět koukáš jinak.
Teď blízko k sobě nemáme.

Chybí mi každý dotyk tvůj,
chybí mi tvé rty a tvá slova,
nějakou dobu už nejsi můj.
Ty ranní ptáče, já noční sova.

Den a noc, pocitů moc.
Měsíc a slunce, radostí pár.
Každý z nich volá o pomoc,
jeden druhého však neslyší.
Jsou totiž úplně odlišní,
oba dva touží po něčem jiném.
Ty chutnáš po višních,
mé rty jsou cítit vínem.

Toť pravda tvrdá, bolestivá,
že asi nehodíme se k sobě.
Však realita může být i lstivá,
neb mé srdce bude vždycky
patřit tobě.

